

॥ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ॥

श्री. तालासाहेब माने शिक्षण प्रसारक मंडळ, अंबाप. मंचनित

कॉलेज ऑफ एज्युकेशन (बी. एड.), अशोकराव माने
विद्यानगर, पेठ वडगाव.

ता. हातकणंगले

दि. कोल्हापूर

बी. एड. सेमिस्टर भाग - I

प्रात्यक्षिक नाव - EPC-2 Drama & Art in Education

विषय -

प्रेरणा स्थान - प्र. प्राचार्या सौ. निर्मले. आर. एल

छात्राध्यापकाचे नाव - कु माने दिव्या सागर

मार्गदर्शकाचे नाव - प्रा. सौ. सार्वत. ए. पी.

रोल नंबर -

शैक्षणिक वर्ष - 2022-2023

मार्गदर्शक स्वाक्षरी

प्राचार्य स्वाक्षरी

E-P-C-2

ड्रामा & आर्ट

इन

एज्युकेशन

प्रेरणास्थान -

प्र. प्राचार्य. सौ.

निर्मले आर. एल.

अनुक्रमिका

Rajdhani

DATE / /

अ.नं.	घटकाचे नाव	सही
1.	प्रेस्तावना	
2.	उद्दिष्टे	
3.	Unit I- Visual Drama & Arts • रांगोली • पोस्टर • कले आर्ट • पेन अन्ड इंक • मेहंदी	
4.	Unit II- Performing Arts 1) नाटक - • सामाजिक नाटक • ऐतिहासिक नाटक • एकांकिका • बाहुली नाटक • पथनाट्य • साहित्य 2) कला - • शिल्पकला • मूर्तिकला • वस्तुकला • चित्रकला	<u>Signature</u>

अ.नं.

घाटकाचे नाव

सही

5. Unit III - Appreciation of Arts.

1) संगीत - • बाल गीत.

- सुगम संगीत
- नाट्य संगीत
- शास्त्रीय संगीत
- भक्ती गीत
- कृषी गीत

2) लोकनृत्य - लोककला

- लावणी
- लेझीम
- पोवाडा
- तमाशा
- ओंधळ
- भजन
- किर्तन
- भारुड
- वासुदेव

3) नृत्य -

- भरतनाट्यम
- कुचिपुडी
- मोहिनीअट्टम
- भांगडा नृत्य
- कथकली
- कथक
- ओडिसा
- माणीपुरी

Bharat

6. स्वानुभव

7. समारोप

* प्रस्तावना *

शिवाजी विद्यापीठ, कोल्हापूर अंतर्गत कॉलेज ऑफ एज्युकेशन (बी.एड) पेठ वडगाव येथे EPC - Drama Art And Music In Education हे प्रात्यक्षिक पूर्ण करणार आहे.

यामध्ये हे प्रात्यक्षिक पूर्ण करण्यासाठी नाटक, कला, लोकगीत, लोकनृत्ये, संगीत यांचा समावेश करण्यात आला आहे. हे प्रात्यक्षिक पूर्ण करण्यासाठी मा. प्र. प्राचार्या सौ. निर्मळे आर. एल यांची प्रेरणा मिळाली व प्रा. सौ. सावंत ए. पी., प्रा. सौ. बिरतोडे मॅडम, प्रा. सौ. चरणकर मॅडम, प्रा. श्री. सोरटे एस. के. सर यांचे मार्गदर्शन मिळाले.

उद्दिष्ट्ये

विद्यार्थी शिक्षकांना सहज करण्यासाठी विविध नाटक आणि कला प्रकारांची मूलभूत माहिती समजून घेवून नाटक आणि कला या कलेबद्दल मनामध्ये जागृकता वाढवणे.

विद्यार्थ्यांमध्ये कलात्मक आणि सौंदर्यविषयक संवेदनशीलता वाढवा जेणे करून ते त्यांच्यातील सौंदर्याला प्रतिसाद देऊ शकतील आणि कला गुणांना वाव मिळेल.

माध्यमिक स्तरावर शालेय अभ्यासक्रमात विविध कला प्रकारांना एकत्र करण्यासाठी कौशल्य वाढवणे.

समृद्ध सांस्कृतिक वारसा, कलाकार आणि कारागीर यांच्याबद्दल जागृकता वाढवणे.

Unit - 1

Visual

Drama

And

Arts

Unit - I

Visual Drama And Art

(दृश्य नाटक आणि कला)

दृश्य नाटक आणि कलेच्या वेगवेगळ्या सामग्रीसह प्रयोग जसे की पोस्टर, पेन आणि शार्प, रंगोळीचे साहित्य, माती, नाटक नद, काकिका इ.

नाटक आणि कलांच्या विविध पद्धतींचा शोध सादरीकरण आणि प्रयोग करणे.

रांगोळी

प्रस्तावना :-

रांगोळी ही भारतीय प्राचीन सांस्कृतिक परंपरा आणि लोककला आहे. भारताच्या वेगवेगळ्या प्रांतांत रांगोळीचे वैविध्य दिसून येते पण त्यामागील निहित भावनेत आणि संस्कृतीमध्ये बरीचशी समानता आहे.

अंगणामध्ये रांगोळी रोज काढली जाते. जेवणाच्या ताराओवती काढतात. दिवाळी किंवा तिहार, ओणम पोंगल आणि भारतीय उपखंडातील हिंदू सणाच्या वेळी घरसमोर रांगोळी टमछास काढतात. रांगोळ्यांच्या डिझाईन्स यांच्यातील कला आणि परंपरा दोन्ही जिवंत ठेवून एका पिढीकडून दुसऱ्या पिढीपर्यंत पाठविल्या जातात.

रांगोळीचा हेतू म्हणजे शक्ती उदारता जाणवणे आणि नशीब मिळवणे हे आहे. परंपरा, लोकसाहित्य आणि प्रत्येक क्षेत्रासाठी खास असलेल्या पद्धती प्रतिबिंबित केल्यामुळे डिझाईनचे वर्णनदेखील मिळू शकते. हे पारंपारिकपणे मुली किंवा माहितांनी केले आहे.

सौंदर्याचा साक्षात्कार व मांगलाची सिद्धी हे रांगोळीचे दोन उद्देश. रांगोळीच्या ज्या आकृत्या काढतात त्या प्रतीकात्मक असतात. स्वास्तिक, सूर्य, चंद्र, तारे, चक्र, चक्रव्यूह, त्रिशूळ, वज्र, कलश अशा प्रतीकांचा समावेश असतो. रांगोळीतील प्रतिके ही आध्यात्मिक अनुभूती देतात अशी धारणा रांगोळी काढण्यामागे दिसून येते. रांगोळीमध्ये स्वास्तिक, गोपदम, शंख, चक्र, गदा, कमळाचे फूल, बिल्वपत्र, लक्ष्मीची पावले, सूर्य देवतेचे प्रतिक, श्री, कासव इ. मांगल्य सूचक रांगोळ्या काढल्या.

शंगोळी म्हणजे काय -

शंगोळी म्हणजे झुमी - अलंकरण झुमीला सजविण्यासाठी, देवघरातील देव्हारा, अंगण, भोतनारी पांगत, शुभकार्यस्थळ इ. जागा सुशोभित करण्यासाठी शंखजिऱ्याची भाजून केलेली पांढरी पूड, तांदुळाची पिढी, खडू इ. साहित्याने काढलेल्या विविध चित्राकृतींना शंगोळी असे म्हणतात. त्यात रंग भरून ती अधिक आकर्षक बनविली जाते.

भारतात शंगोळीला धार्मिक तसेच सांस्कृतिकदृष्ट्या फार महत्त्व मिळालेले आहे.

शंगोळीचा उगम -

अनेक भारतीय कलांप्रमाणेच शंगोळीचे नातेही प्राचीन भारतीय संस्कृतीशी आहे. ऐतिहासिक काळापासून शंगोळीचे अस्तित्व असल्याचे दाखविता येते आणि संस्कृतीच्या विकासाचे प्रतिबिंबही शंगोळी पडल्याचे प्रत्यक्ष आणता येते. शंगोळी जशी प्राचीन भारतीय परंपरेवरून सांगते, शंगोळीद्वारे मूर्त रूपे निर्माण केली जातात आणि अमूर्त अशा संकल्पनांचा बोधही होतो. शंगोळी या कलेचा उगम छत्रपुत्रा अनुबंदातच झालेला आहे, ही बाब छत्रपुत्रांनी घेतली की छत्रपुत्रांनी भारतीय समाजातील तिचे स्थान लक्षात येते. शंगोळीसाठी लागणाऱ्या वस्तू सहज व सर्वांना उपलब्ध होणाऱ्या आहेत, आणि शंगोळी काढणे फारसे अवघडही नसते. प्राचीन काळी चित्रकलेची सुरुवात झाली ती शंगोळीपासूनच झाली असे म्हणता येते.

रंगोळीचा इतिहास -

रंगोळीला अल्पना असं सुद्धा म्हटलं जातं. रंगोळी म्हणजेच अल्पना चिन्ह ही अगदी मोहंजदडो आणि हडप्पा संस्कृतीच्या शुष्क-महोद्वी आढळली आहेत. अल्पनेचा समावेश हा कामसूत्राने वर्णन केलेल्या चौसष्ट कलांमध्येही होतो. ही एक अतिप्राचीन लोककला आहे. अल्पना या शब्दाची उत्पत्ती ही संस्कृत शब्दातील ओल्पेन या शब्दातून झाली. याचा अर्थ लेप करणे असा होतो. प्राचीन काळी लोकांचा असा विश्वास होता की, कलात्मक चित्रांनी शहर आणि गाव धनदाण्याने समृद्ध राहतात. याच दृष्टिकोनातून अल्पना धार्मिक आणि सामाजिक समारंभांच्या वेळी काढण्याची प्रथा सुरु झाली. रंगोळीचा उल्लेख आर्य युगातही आढळतो.

मेहंदी

प्रस्तावना -

सर्वा कोणताही वारसो, महिलांना मेहंदी काढण्यासाठी फक्त निमित्त ठेवे असते. हिंदू धर्मात मेहंदी काढणे शुभ मानले जाते. भारतीय परंपरेत विवाह सोहळ्याला नववधूला मेहंदी काढण्याची पद्धत आहे. सिनेमातील मेहंदीवर रचलेली गाणी व नृत्य अशा मनोरंजक कार्य-क्रमांची धमाल असल्याशिवाय हा लग्नविधी पूर्ण होत नाही. प्रत्येक नववधू या मेहंदीच्या विधीची अगदी आतुरतेने वाट बघते. उम्हात तिच्या हातावर रंगलेली मनमोहक मेहंदीची डिझाईन तिच्या या आनंदात अधिक भर घालते.

असे म्हटले जाते की, हातावरील मेहंदीचा रंग जितका गाडव चढतो तितके नववधू व तिच्या जोडीदारातील प्रेम अधिक दृढ होते. त्याच प्रमाणे अजून एक असा समज आहे की, जितके जास्त दिवस तिच्या हातावर मेहंदी टिकते तितके जास्त त्या नववधूला तिच्या सासरी प्रेम मिळते. मेहंदीच्या निरनिराळ्या डिझाईन्स मध्ये देखील जीवनातल्या अनेक गोष्टींचे संकेत लपलेले असतात.

• मेहंदीचे प्रकार -

- ① अरेबियन -
वेस्टर्न शैली आणि सध्या आधुनिक गोष्टींची सांगड घालत,
भारतीय मेहंदीची तुलना अरबी अर्थात अरेबिक डिझाईन करण्यात येते.
मात्र ही मेहंदी अतिशय सोपी आणि सुंदर दिसते.
- ② बॉर्डर डिझाईन -
बॉर्डर मेहंदीची डिझाईन सर्वांचे लक्ष वेधून घेत आणि
आकर्षित करते. या डिझाईनमध्ये सर्व बॉर्डर्स हायलाईट करण्यात येतात
आणि त्यामध्ये अतिशय बारीक आणि आकर्षक मेहंदीची डिझाईन काढण्यात
येते.
- ③ पारंपारिक डिझाईन -
पारंपारिक डिझाईनमध्ये लग्नाच्या वेळी तयार कलश
आणि दोल ताशे यांची आकृती काढण्यात येते. यामध्ये लग्नातील विधी
ना प्राधान्य असून वरमाळा, नवरीची डोली याप्रकारचे डिझाईन्स
काढण्यात येतात.
- ④ दुल्हन मेहंदी -
लग्नात नवरीचे रूप आणि सौंदर्य अधिक खुलून दिसावे
यासाठी प्रमुख हेतू असतो. कारण मेहंदीमुळे नववधूचे हात आणि पां
अधिक सुंदर आणि नाजूक दिसतात. हातापायावरील नाजूक मेहंदीच्या
डिझाईनमुळे तिचे हातपाय इतरांपेक्षा अधिक आकर्षक दिसतात.

पोस्टर

जेव्हा आपण एखाद्या सामाजिक विषयावर चित्राच्या माध्यमातून संदेश देऊन जनजागृती करतो त्यात आपण चित्रामोबत संदेशाची लिहिलेला अशा प्रकारच्या चित्राला भिक्तीचित्र म्हणजेच पोस्टर म्हणजेच असे म्हणतात.

पोस्टर म्हणजे भिक्तीचित्राच्या माध्यमातून एखादा संदेश देणे जाहिरात करणे किंवा घोषणा देणे. एक चांगले पोस्टर किंवा घोषणा देणे, येणाऱ्या जाणाऱ्याचे लक्ष वेधून घेते पोस्टरच्या उपयोग संदेश देणे किंवा जावना प्रबळ करणे.

पोस्टर तयार करण्यासाठी काही महत्वाचे मुद्दे -

चित्रे, आकार, रेखाटन -

पोस्टर करताना वापरण्यात येणारे निवडक चित्रे किंवा आकार यांचे वेगवेगळ्या पद्धतीने स्केचेस करून निवडक व प्रभावी आकार किंवा चित्रांची निवड करून पोस्टरमध्ये वापरावीत.

शीर्षक घोषवाक्य किंवा घोषणा -

भिक्तीचित्र तयार करताना आकारांची जी चित्रांची रचना संतुलित वा आकर्षक असणे गरजेचे असते.

जर भिक्तीचित्र तयार करण्यासाठी आपण शीर्षक निवडले तर ते कमी शब्दात असणे गरजेचे आहे. तसेच भिक्तीचित्रातील घोषवाक्य म्हणजेच स्लोगन हे कमी शब्दात जास्त अर्थपूर्ण असणे आवश्यक आहे.

आकर्षक रचना -

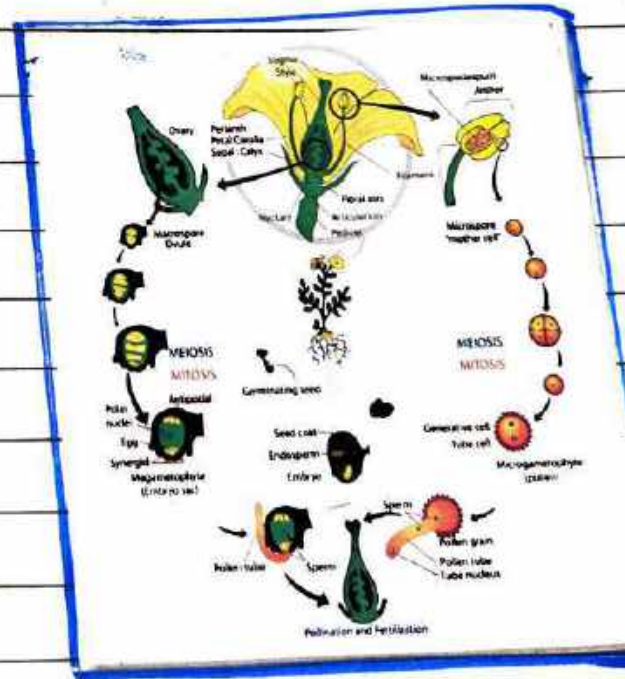
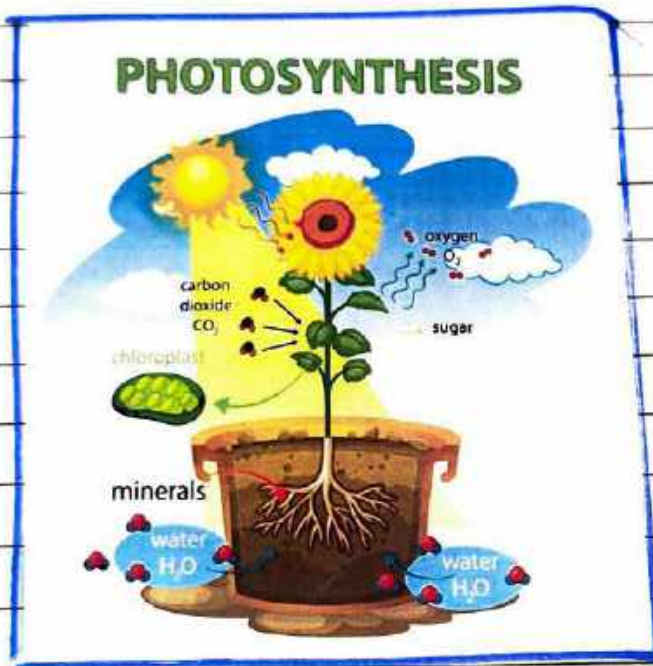
भिक्तीचित्र तयार करताना आकारांची किंवा चित्रांची रचना संतुलित व आकर्षक असणे गरजेचे आहे.

4) अरेब

मितीचित्राच्या माध्यमातून देण्यात येणारा थोडक्यात, सनातना मिश्रण असतो.

5) चिन्ह, लेगो, सिम्बॉल

मितीचित्र तयार करताना सांकेतिक चिन्ह, लेगो किंवा सिम्बॉल वापरल्यास पोस्टर करून पटकन समजते किंवा पोस्टर कोणत्याही भाषेत आहे हे समजते.

Save Water

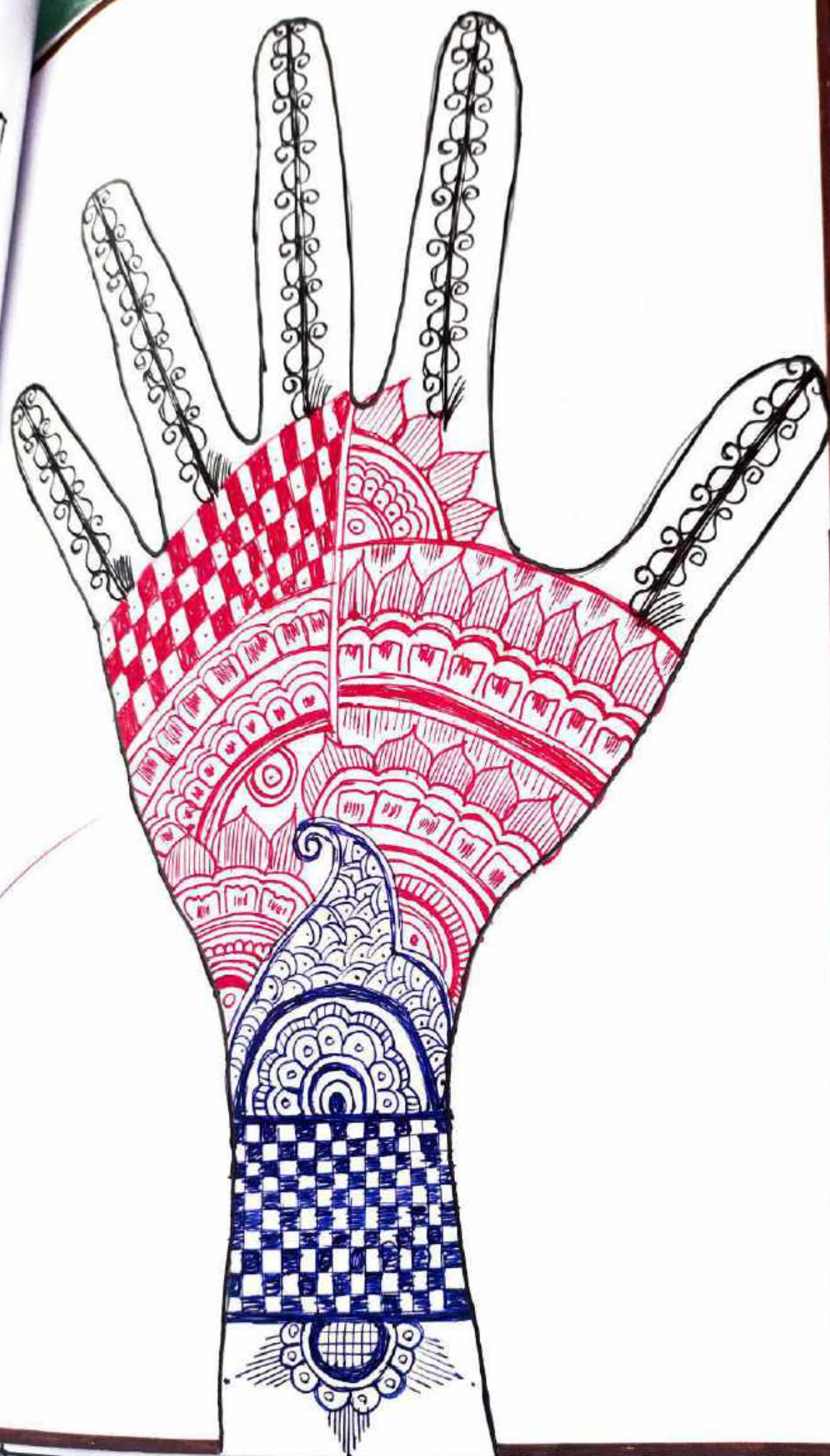
Pen - Ink

कला ही काळानुसार वेगवेगळ्या माध्यमांना जन्म देते. कलाकार हा या सर्व माध्यमांवर प्रयोग करत आला आहे. यातीलच एक माध्यम आहे : पेन व इन्क (Pen and Ink)

• इतिहास :-

पहिला फाऊन्टेन पेन 1702 मध्ये फ्रान्सच्या के. एम. बायोन यांनी तयार केले. विसाव्या शतकात रिफिलचे पेन अस्तित्वात आले. ज्यामध्ये प्लास्टिकच्या रिफिलमध्ये द्रवट इन्क भरलेली असते. काही कालांतराने यातून बॉलपेन म्हणून ओळखले जाऊ लागले.

आपल्याला वेगवेगळ्या प्रकारचे कलर असणारे अनेक पेन मिळतात. ज्यांचा वापर करून वेगवेगळ्या प्रकारचे डिझाईन तयार करू शकतो.

Clay Art

प्राचीन काळापासून मातीचा उपयोग विविध कला वस्तू बनविण्या-
करिता होत आहे. निमग्न आढळणारे मातकट अतिसूक्ष्मकणी द्रव्य म्हणजे
मृत्तिका (माती) होय. मातीत मर्यादित प्रमाणात पाणी मिसळल्यावर लवचिक
आल्यामुळे तिला हवा तो आकार देता येतो. म्हणजेच माती अकार्य होते
अकार्यता हा मातीचा आवश्यक गुणधर्म आहे. मातीच्या वस्तूच्या आकार
सुकल्यावर छदर घेवून तसाच टिकून राहतो. तसेच दीर्घकाळ अरुनीच्या
संपर्कात आल्यास दगडासारखा दृढ होतो.

कलानिर्मितीसाठी हातांना न चिकटणारी तसेच विविध आकार लवकर
धारण करू शकणारी माती लागते. या मातीला सर्वसामान्यपणे चिकणमाती
(clay) असे संबोधतात. माती हे शिल्पकलेतील सर्वात प्राचीन नवे तर प्राच-
मिक माध्यम आहे. प्राचीन काळी मानवाला लक्षात आले की, माती हाताला न
चिकटता विविध आकार लवकर धारण करू शकते तेव्हापासून मानव कला
निर्मितीसाठी दैनंदिन वापरायच्या वस्तू बनवू लागला.

क्ले आर्ट, ज्याला क्ले मॉडेलिंग म्हणूनही ओळखले जाते. माती-
दागिने, पेंटिंग्ज आणि बरेच काही तयार करण्यासाठी विविध आकारा-
मध्ये मॉडेलिंग करण्याची कला आहे. मातीची मॉंडी आणि दागिन्यांचा
संश्लेषण करणारे बरेच कलाकार आहेत, तर मातीचे चित्रकार फारच कमी
आहेत. आधुनिक झेलीतील मातीची चित्रे कोरलीन आणि चिकन रज
सारख्या स्टोप मोशन फिल्ममध्ये क्ले एनिमेशन म्हणून पाहिली जाऊ
शकतात.

Unit - 2

Performing Arts

Dance, Music,
Theatre And
Puppetry

Unit - 2

Performing Arts: Dance, Music, Theatre And Puppetry

[परफॉर्मिंग आर्ट्स - नृत्य संगीत, थिएटर आणि कठपुतळी]

- १) संगीत नृत्याचे प्रादेशिक कला प्रकार ऐकणे / पाहणे आणि एक्सप्लोर करणे, थिएटर आणि कठपुतळी
- २) शास्त्रीय संगीत आणि प्रादेशिक कला प्रकारांचे श्रेष्ठ आणि रेकॉर्ड केलेले प्रदर्शन पाहणे / ऐकणे कोणत्याही एक प्रादेशिक कला प्रकारातील अहभाग आणि कामगिरी लक्षात घेऊन एकात्मिक दृष्टिकोन.
- ३) विद्यार्थी - शिक्षकाद्वारे परफॉर्मन्स / प्रेझेंटेशनसाठी स्टेज-सेटींगची योजना करणे.

नाटक

नाटक सादरीकरणाची खेळी म्हणजे 'अभिनय' नाट्यार्थ प्रेक्षकापर्यंत पोहोचवण्यासाठी जे जे केले जाते ते सर्व म्हणजे अभिनय. 'अभि' म्हणजे करे (प्रेक्षकांकडे) नी म्हणजे नेणे. नाट्याद्यांना प्रेक्षकांकडे नेता तो अभिनय नाट्यामध्ये आठ रस सामावलेले आहेत.

नाटक ही एक व्यमिश्र कला आहे. नाट्य प्रयोगात कला आणि विद्या यांचे उपयोजन केले जाते. 'नाट्यशास्त्र' हा भरतमुनी यांनी रचलेला ग्रंथ ज्यात भारतीय रंगभूमीची व्याख्या केलेली आहे. नाटकातून लोकजीवनातील वृत्ती, प्रवृत्तींना, समुद्रय भाव परिपोष करणाऱ्या वेगवेगळ्या घटना प्रसंगातून प्रेक्षकांच्या साक्षीने रंगमंचावर सादर केला जातो. सर्व विद्यांचा आणि शास्त्रांचा संग्रह करून लोकांना उपदेश करण्यासाठी आणि त्यांचे मनोरंजन करण्यासाठी भारतीय नाटक निर्माण झाले. नाटकात अनेक कलांचा संगम झालेला दिसून येतो. संगीत, नृत्य, चित्रकला, शिल्पकला, वास्तुकला आदी कलांचा अंतर्भाव नाटकात आढळतो.

नाटक एक व श्राव्य असा एक वाङ्मयीन मनोरंजक प्रकार आहे. पावित्रीने नाटक हा शब्द नट-नाचणे, अभिनय करणे या धातूवरून मांडला आहे. नाटक म्हणजे जिवंत, मृत, पौराणिक, ऐतिहासिक, काव्यनिक, व्यक्ति, प्राणी यांच्या भूमिका करणाऱ्या नरांनी सादर केलेली रंगमंचावर साकारलेली किंवा बहुदा संवादात्मक अभिनयात्मक नृत्यमय किंवा कथात्मक कलाकृती असू शकते. नाटकामध्ये शब्दसंहिता, कथानक, संवाद, पदे, नाट्य संगीत, पार्श्वसंगीत, संघर्ष, नृत्य, वेश, रंगभूषा, प्रकाशयोजना अभिनय म्हणजे कथानक असू शकते.

चरित्र, कथावस्तू, विषय, संवाद, रूपांकन, प्रेक्षक आदी नाटकाच्या मूल्यद्रवातूनच नाटक निर्माण होते. नाटक ही ललितकला आहे.

Drama is a greek word it means to do or to act.
Dramatisation is an attempt to do or act as somebody has done.

नाटकाचे प्रकार :-

वेगवेगळ्या गोष्टींचा आधार होऊन नाटकाचे वर्गीकरण वेगवेगळ्या प्रकारे करता येते. हे वर्गीकरण पुढीलप्रमाणे करता येईल.

नाटकांचे लांबीनुसार वर्गीकरण :-

- ① नाट्यछटा : प्रयोग कालावधी काही मिनिटे
- ② एकंकिका : 30 ते 45 मिनिटे
- ③ विद्याकि : सव्वा ते दीड तास
- ④ लघुनाटक : सव्वा ते दीड तास
- ⑤ नाटक : तीन ते सहा तास
- ⑥ दीर्घनाटक : प्रयोग कालावधी 9 तास

नाटकाचे काळानुसार वर्गीकरण :-

- ① पौराणिक : उदा. शोभद्र
- ② मिथक शारीव : उदा. ययाती
- ③ ऐतिहासिक : उदा. भाऊबंदकी
- ④ सामाजिक : उदा. भाऊबंधन
- ⑤ अविष्यनाटक : उदा. चारशे कोटी किसको
- ⑥ राजकीय नाटक : उदा. किचकवध

नाट्यलेखन काळानुसार वर्गीकरण :-

- ① अग्रिजात नाटक (क्लासिक)
- ② मॉडर्न नाटक (आधुनिक)
- ③ स्थलकाव्य नाटक (तमाशा, लोकनृत्य)
- ④ अनिश्चित तात्काली स्फुर्ती नाटक (सोंगऱ्याची बतावणी)

नाट्यशास्त्राचे वर्गीकरण :-

- १ पद्यनाट्य
- २ परिसर रंगभूमी
- ३ रिंगण नाट्य
- ४ रंगमंच नाट्य
- ५ निकटमंच नाट्य
- ६ लोकनाट्य (मंदिरात, पटांगणात, जत्रेत, तंबूत)

त्याचप्रमाणे सर्वसाधारणपणे नाटकांचे प्रकार खालीलप्रमाणे सांगता येतील

- १ पौराणीक नाटक
- २ बाहुली नाटक
- ३ भक्ती नाटक
- ४ अय नाटक
- ५ प्रायोगिक नाटक
- ६ भारुड
- ७ महानाटक
- ८ मुकनाटक
- ९ रिंगनाटक
- १० संगीत नाटक
- ११ सामाजिक नाटक
- १२ समस्याप्रधान नाटक
- १३ फिजीकल नाटक
- १४ पद्यनाट्य

ऐतिहासिक नाटक

ऐतिहासिक नाटकांमध्ये इतिहासात घडलेल्या घटना रंगमंचावर पुनर्निर्मित केल्या जातात. "जाणता राजा" हे महानाट्य शिवरायांचा जीवनपट मांडते. ऐतिहासिक नाटक हे ऐतिहासिक कथा व व्यक्तिरेखांवर आधारित नाटक होय यातील काही सत्य आणि काही काव्यजिक गोष्टींवर आधारित असतात.

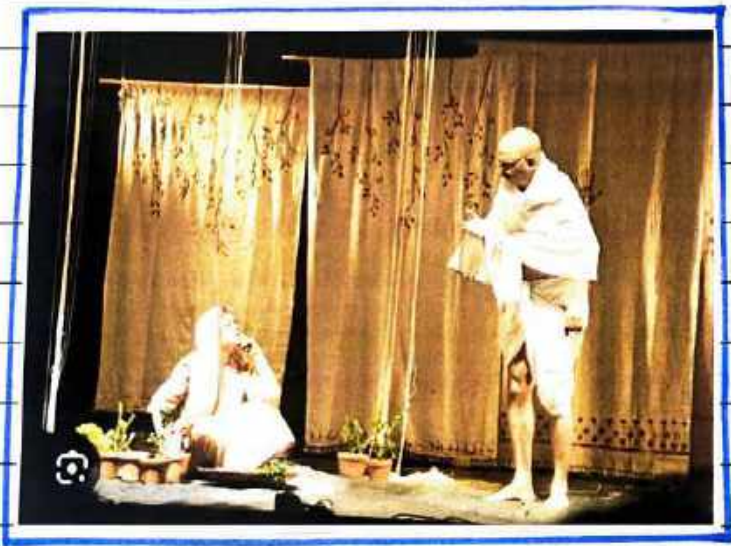
सामाजिक नाटक

मराठीतील स्वतंत्र नाटकांना युरोपात झाली ती सामाजिक नाटकां-
पासून जोतीराव फुले हे पटिले मराठी नाटककार आहेत सामाजिक
नाटकामध्ये गंभीर किंवा सामाजिक समस्या मांडली जाते बलाविवाद,
हुकूमती अंधश्रद्धा बालकामगार अशी एखादी समस्या नाटकाच्या रूपात
मांडली आहे.

एकांकिका

एकांकिका म्हणजे एक अंकी नाटक, स्थलकालाच्या मर्यादित अवकाशात आपल्या सर्व नाट्यशक्ती एककेंद्रीत करणारा थोडक्यात उत्कृष्ट एकसंघ व एकजिनशी परिणाम साधणारा संपूर्ण, स्वयंपूर्ण, एक अंकी नाट्यप्रकार म्हणजे एकांकिका. एकांकिका सुमारे अष्टाष्टा ते पाऊण तासांची असते. ती बहुरूपिणी असते. तिचा कोणत्याही विषयाचे वावरे नसल्याने ती काव्यमय, चर्यात्मिक, प्रहासनासारखी, तत्त्वचिंतनपर किंवा रहस्येकथेसारखी असू शकते. इ.स. १९५० मध्ये मुंबईमधील भारतीय विद्याभवन या संस्थेने आंतरमहाविद्यालयीन एकांकिका स्पर्धा ह्यावयास सुरुवात केली आणि मराठीत एकांकिका हा नाट्यप्रकार बहरास आला.

बाहुली नाटक

कठपुतली म्हणजे नाक्यापासून तयार केलेल्या वेगवेगळ्या प्रकार-
च्या छिल्या बाहुल्या त्यांना रंगही दिलेला असतो आणि वेगळेपणही असते.
या बाहुल्यांना वारिक लांबून न बिसणारे हावे बांधून त्या नाचविल्या
जातात. कठपुतल्या चालविणारा कठपुतलीकार पळव्या आडून हे काम
बोटच्या व घाताच्या साहाय्याने करित असतो. तो लोकांना दिसत नाही.
बाहुल्यांच्या हालचालीतून हे नाट्य रंगविले जाते. पळव्यामार्गे बहुदा दुसरा
इशम त्या नाटकातले संवाद बोलत असतो. त्यानुसार कठपुतलीकार बाहुल्या
नाचवितो असतात हे एक मनोरंजनाचे व लोककलेचे साधन आहे. वेग-
वेगळ्या देशात वेगवेगळ्या प्रकारच्या बाहुल्या बनवून त्या वापरल्या जातात.

पथनाट्य

प्रेक्षकांनी नाटक बघण्यासाठी नाट्यक्षेत्रात जाण्याऐवजी जेव्हा समाज प्रबोधनासाठी नाटककारच ठिकठिकाणी प्रेक्षकांपर्यंत पोचून अगदी साधे-पणाने व संक्षिप्त रूपात एखादा प्रभावी संदेश जनतेपर्यंत पोहचविणे म्हणजेच पथनाट्य (Street Plays) हे नाट्य अगदी रस्त्याच्या कोना-देखील केले जाते. जेणेकरून त्यांचा संदेश जास्तीत जास्त लोकांपर्यंत या नाट्यातील संदेश पोचू शकेल.

कला

* प्रस्तावना :-

कला हा शब्द 'कल' या धातूपासून तयार झालेला आहे. कल म्हणजे सुंदर, कोमल, मधुर किंवा सुख देणारे आणि त्याला अनुकूल असेल ती कला. कल करणे - पुरणे, वाजविणे यावरून तत्संबद्ध ती कला, कला - मदमस्त करणे, प्रसन्न करणे, तदनुकूल ती कला - कुम्भ आनंद लालि इति = आनंद देणारी ती कला.

प्राचीन काळापासून कला हे मानवी जीवनाचे एक महत्त्वाचे अंग बनले आहे. जे जे सौंदर्यपूर्ण व कलात्मक आहे तेथे मानव आकर्षितला जातो. तेव्हा तो कलेचा भक्त होतो. जसजसा मानवाचा सांस्कृतिक विकास होत जातो.

* कलेचे प्रकार :-

कला

हस्तकला

भलितकला

विणकाम

शिवणकाम

पाककला, गृहसजावट इ.

विविध वस्तूंची निर्मिती

दुर्गकला

दुर्गसंघर्षकला

साव्यकल

दुर्गसाव्यकला

- कला

चित्र

शिल्प

संगीत

नाट्य

चित्रकला :

चित्रकला हा कलेचा एक प्रकार आहे. मानवसर्जनशीलतेचा अवि-
 एकर थातून दिसून येतो. चित्रकलेचा इतिहास, अविष्य पुरातन आहे.
 निमोनारो इ द विल्ही : ईफिल असे अनेक मरान चित्रकार ऐतिहासिक
 काळखंडात होऊन गेलेत. ह्याचा प्रकाशाची संगती विद्युत्ती की चित्र
 शोण वाटत नाही ह्याचा रंग यांच्या साराख्याने आपली दृष्टी संवेदना
 चित्र हे अर्धपूर्ण कशेत असतो. काही रंग एकमेकांना उदाव देणारे
 तर काही रंग एकमेकांना मारक दरणारे असतात. चित्रकाराचा
 ही रंगसंगती अवगत असते म्हणूनच तो रंगाची निवड किंवा
 संमिश्रण करू शकतो. म्हणूनच सुंदर चित्रकला ह्याचा प्रकाशाची
 मोज असे म्हटले जाते. चित्रकला ही असाप्रकारे दृष्टिसंवेदनाच्या
 कौशल्याचे एक सुंदर प्रतीकच आहे.

चित्रांचे प्रकार :-

- 1) सांप्रदायिक प्रसंग
- 2) व्यक्तीचित्र
- 3) सामाजिक प्रसंग
- 4) निसर्ग चित्र
- 5) सामुदायिक दृष्टावे.

© 2011 BUBBLI.COM

शिल्पकला -

वैदिक काळात विविध व्यावसायिकांचा (उदा. मोनार) कलेख आहे त्यातून कदाचित त्याकाळी शिल्पकलेचे ज्ञान समते कारा दागिने हातणे हे देखील कलेशी संबंधित आहे मोरनजोदो व हस्या संस्कृतीत पक्ष, पशूपती, नर्तकी, वृद्ध दाहीवाला मनुष्य, मातीची झांडी अशा कलेच्या सुंदर वस्तू आपडल्या आहेत मौर्यकाळातील शिल्पकृतींचे अवशेष आज देखील परावयास मिळतात मारजाय येथील स्तंभावरील चार सिंहाची मूर्ती ज्याचे चित्र भारताच्या राज-सुंदेवर आहे. डॉ. स्मिथच्या मते, उत्तम मूर्ती वनवट्याची कलेचे ज्ञान भारताव्यतिरिक्त अन्यत्र कुठे दिसत नाही. भारतातील शिल्पकला ही बुद्धाचे जीवन, धार्मिक कथा यावर आधारित आहे. शिल्पकलेचे तीन प्रकार दिसतात.

- ① गाथार कला
- ② मधूरा कला
- ③ अमरावती कला

याशिवाय संगीत ही एक प्रमुख हुकश्राव्य कला आहे.

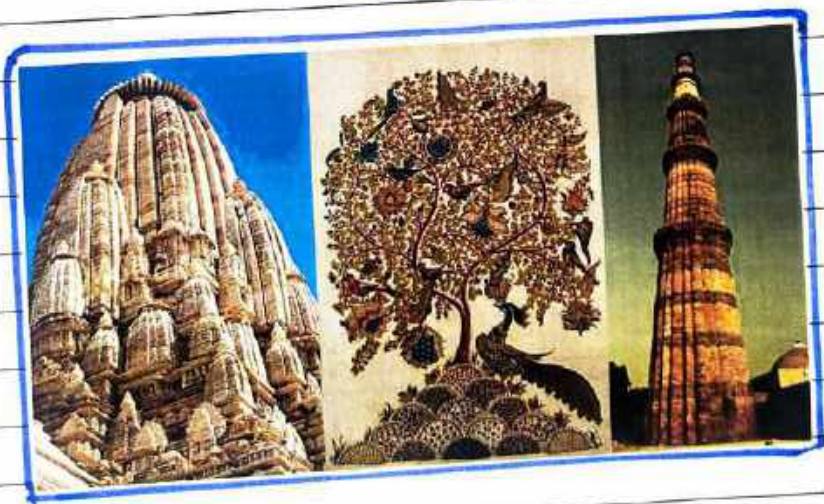
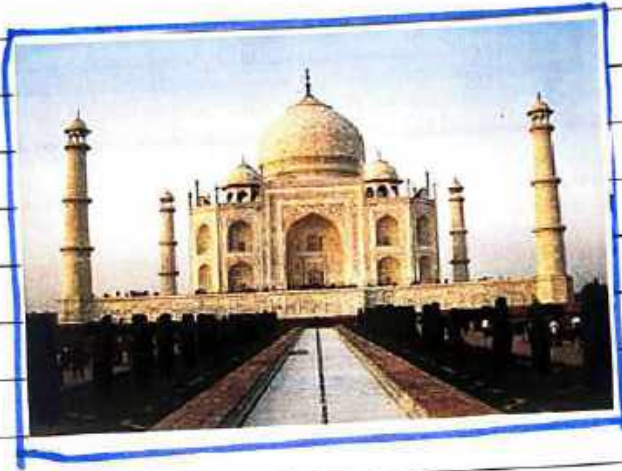
मूर्तिकला :-

एखादी प्रिय व्यक्ती दृष्टिस्पर्शाने दृष्टिगम्य नसताना तिच्या विषयी प्रेमादर व्यक्त करण्यासाठी किंवा तिचे स्मरण म्हणून तिची प्रतिमा तयार करण्याची प्रथा फार प्राचीनकाळापासून चालू आहे. मानवी बुद्धी विकसित झाल्यानंतर त्याने प्रिय व्यक्तीच्या प्रतिमे-प्रमाणेच देवी शक्तीच्या प्रतिमाही मानवी रूपात बनवण्यास प्रारंभ केला.

वास्तुकला -

वास्तुकला वैदिक कालात विकसित आलेले दिसते. ऋग्वेदात पूज, तप, श्रद्धेयता अशा शब्दावरून स्पष्ट करून दिले की, वैदिक कालात लहान-मोठी इमारती बनवल्या जातात. वास्तुकलेच्या अंदाशी, नगर रचना, दुर्ग, जलाशय, मानसूत, स्मारकशिला, मंदिर, मदिरे, लस्त, स्थापत्य, कुंड, विहार, आड, कल्लोळ, मंडपयुक्त, बाग्य, पेशवरी, तलाव यांच्या निर्मिती संबंधी विशेष तत्वे होती असे दिसते.

UNIT-3

Appreciation of Arts

Unit 3 -

Apperication Of Arts

(कलेचे कौतुक)

कला आणि सौंदर्यशास्त्र यांचा अर्थ आणि संकल्पना आणि दृश्यम स्तरावर त्यांचे महत्त्व शालेय शिक्षणाची पातळी कला शिक्षणामध्ये काय फरक आहे. आणि शिक्षणातील कला काय आहे.

- विविध फॉर्मिंग कला आणि कलाकारांची ओळख
- नृत्य, संगीत आणि संगीत वाद्ये, रंगमंच, कठपुतळी इ. (संवावर आधारित, हेतूसाठी निवडलेला)
 - भारतीय हस्तकला परंपरांचे ज्ञान आणि त्याची शिक्षणातील प्रासंगिकता.
 - समकालीन कला आणि कलाकारांचे ज्ञान, दृश्य नारक, भारतीय सण आणि त्यांचे महत्त्व.

संगीत

संगीत

संगीत हा शब्द दोन शब्दांच्या संयोगानून बनला आहे. सम आणि गीत, सम शब्द अनेक अर्थांनी वापरला जातो. उदा. सहित, उचित, प्रिय, मजाला अनुकूल गीत शब्दाचा अर्थ आहे.

गायन, वादन व नृत्य यांच्या तिहेरी संगमाला संगीत असे म्हणतात संगीत हे सर्वांनी ऐकले पाहिजे. संगीत हे प्रत्येकासाठी वेगवेगळ्या प्रकारात उपलब्ध आहे संगीत ऐकल्याने आपले मन प्रसन्न होते संगीत माणसाला मानसिक स्वास्थ्य प्रदान करू करते किंवा करण्याचे माध्यम आहे स म्हणजे स्वर 'गी' म्हणजे गीत आणि 'त' म्हणजे ताल होय. संगीत कला ही सर्व कलांमध्ये श्रेष्ठ आहे.

• भारतीय संगीत:-

भारतीय संगीत तीन आगांमध्ये विभागले जाऊ शकते.

- ① शास्त्रीय संगीत
- ② उप महाद्वितीय
- ③ सुलभ संगीत

भारतीय शास्त्रीय संगीताच्या दोन मुख्य पद्धती पुढीलप्रमाणे संगीत येतील.

① हिंदुस्थानी संगीत → हे उत्तर भारतातील लोकप्रिय संगीत आहे.

② कर्नाटकी संगीत → हे दक्षिण भारतातील लोकप्रिय संगीत आहे.

अर्थात् आश्वासनादयः संगीतस्य प्रकारः पुस्तकप्रमाणे आश्रितः

संगीतः

१. सुश्रवण संगीतः
२. लावण्य संगीतः
३. वाल्मीकि
४. कृषीगीतः
५. शक्तिगीतः
६. शास्त्रीयसंगीतः
७. संगीतानील शरा
८. संगीताविषयक ग्रंथः

शास्त्रीय संगीतः

भारतातील शास्त्रीय गायक हे खरी प्रशस्त आहेत. संगीतामध्ये उत्तर हिंदूस्थानी व कर्नाटकी संगीत असे दोन प्रकारे आहेत.

भाव संगीतः

संगीत, जेवढा लावणी याचप्रमाणे भावगीत हा संगीत. संगीताचा प्रकार आहे.

शक्ति गीतः

शक्तिगीतामध्ये देवदरील श्रद्धा, निष्ठा व्यक्त होते.

सुगम संगीत

सुगम संगीत शास्त्रीय संगीताचा एक संगीत प्रकार हा प्रकार नावाप्रमाणे सुगम संगीत व शास्त्रीय गायदारी संगीत यांच्यातील विशिष्ट सौंदर्यबुला घेऊन निर्माण झालेला सुगम संगीत व शास्त्रीय संगीत या दोन संगीत प्रकारच्या दृष्ट्यानची अवस्था असलेला, संगीताचा प्रकार आहे सुगम संगीतामध्ये स्वर आणि लय यांच्या मदतीने काव्य रचनेतील अर्थ व भाव व्यक्त करणे हा महत्त्वाचा भाग आहे. या संगीतातील गळा हलका मसावा लागतो सुगम शास्त्रीय संगीतात हुमरी हा प्रकार अत्यंत लोकप्रिय आहे.

नाट्य संगीत

मराठी संगीत नाटक ही रंगभूमीने जागतिक रंगभूमीला दिलेली देणगी आहे. असे मानले जाते. भारतीय संगीत परंपरेतील विविध सांगितीक आकृतीबंध नाट्यसंगीतातून प्रत्यक्षास येते. ह्रुपद - छमारापासून ते गजल कव्वालीपर्यंत आणि भावगीतापर्यंत हे वैविध्य दिसते. ख्याल, तराणा, हुमरी, कजरी, बेरी, चैती, गजल, कव्वाली, लावणी, साकी, दिंडी, आर्या, सभंग, स्त्रीगीते असे अनेक प्रकार नाट्यसंगीतातून मुक्तपणे वापरलेले दिसतात.

कृषी गीत

कृषी म्हणजे शेतकरी. शेतकरी ही शेतती हारण करणारी व्यक्ती असते. शेतकरी काबाडकष्ट करून शेतकरी सज्ज होऊन पिकवतात. भारताची सध्याची दृष्टी ही शेतकरी उद्योगाशी निगडित आहे. अशा या शेतकऱ्यांवर आपण त्यांच्या शेतजमिनीवर कवी गीत रचना करतात त्यालाच कृषी गीत म्हणतात. त्यामध्ये त्यांच्या व्यथा, जमिनीबद्दलची भावना, शेतकरी मित्र वेल उ. विषयांवर गीते रचलेली असतात.

विराट सतरा करोडात मेला
धोनी पंधरा करोडात मेला
जगाचा पोशिदा मात्र
झाडावर लटकून मेला !!

भारत कृषीप्रधान की क्रिकेटप्रधान
हाच मोठा प्रश्न पडतो
शेतकरी जगला काम मेला काम
सांगा कुणाला फरक पडतो !!

अरे एखादी मॅच तुम्ही
वावरात घेऊन पहा
शेतकऱ्याची जिद्दगी
एकतरी दिवस जगून पहा !!

खेळाडू सारखे करोड नको
फक्त पीक मालाला भाव घ्या
कृषिस्त कृषिभूषण नको
फक्त शेतकऱ्याला मान घ्या !!!

Hindimarathisms.com

Hindimarathisms.com

लोकगुत्य

लोकनृत्य

समाजामध्ये विविध ठरावून तयार केलेली गीते, कविता, संकल्पना यांचा समावेश लोककलांमध्ये होतो.

प्रकार :

- १ लावणी
- २ लेखीम
- ३ पेवाडा
- ४ तमाशा
- ५ भजन
- ६ किर्तन
- ७ भाऊड
- ८ गोवळ
- ९ वासुदेव

अशा प्रकारचे वर्गीकरण आपण देऊन ठराव करू शकतो. लोकनृत्य व लोकगीते.

लोकनृत्य - जनसामान्यांमध्ये प्रचलित असलेले परंपरागत अलिखित नृत्यप्रकार म्हणजेच लोकनृत्य होय.

भारतातील लोकनृत्य :-

नृत्य
बिजजोगी नृत्य
वाढ्यामुरळी नृत्य

राज्य
हरियाणा
महाराष्ट्र

वरली

बिहु

मेवासी

कीकण

आसाम

गुजरात

भारताबाहेरीन लोकनृत्य:-

- ① असिरियन नृत्य
- ② इस्रायली नृत्य
- ③ जपानी पारंपारिक नृत्य
- ④ बार्न नृत्य

महाराष्ट्रातील लोकनृत्य:-

- ① लावणी
- ② लेझीम
- ③ तमाशा
- ④ गोंधळ
- ⑤ पोवाडा
- ⑥ भजन
- ⑦ किर्तन
- ⑧ भाऊड
- ⑨ वासुदेव

लावणी

लावणी हा महाराष्ट्रातील कलाप्रकार आहे. लवण म्हणजे सुंदर. शाखादामोदर लावणी हा शब्द तयार झाला आहे. 'लावणी' हा या शब्दाचे वर्तन हाडविणारी लावणी हा महाराष्ट्राचा अनिशय लोकप्रिय लोककला प्रकार आहे. लावणी म्हणजे वनि, सत्य आणि इशकरी यांचा त्रिवेणी संगम लावणीमध्ये दोनकी व तुणतुणे या वाद्ययंत्रां साठीने आवर केली जाते.

लावणीचे मुख्यतः तीन प्रकार आहेत.

- १) वृत्तप्रधान लावणी
- २) गानप्रधान लावणी (वैदिकी लावणी)
- ३) अदाकारी प्रधान लावणी

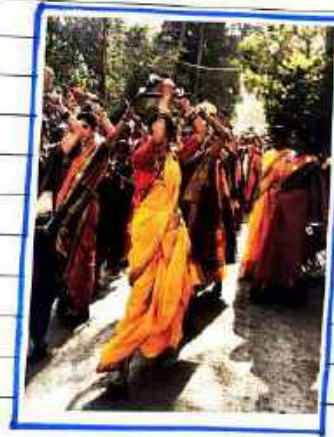
जुन्नरी, होदयाची, बालेढारी, छक्कड पंढरपुरिबाजी अशी लावणीची विविध रूपे आहेत.

लेझीम

लेझीम हे महाराष्ट्रातील एक लोकनृत्य आहे. अर्धकडच्या काळात हे विशेषतः गणेश चतुर्थीला मोठ्या प्रमाणात येवले जाते. महाराष्ट्रात जाचा उगम असला तरी जगभरात विविध ठिकाणी बऱ्याच वेळा लेझीम येवलेली जाते.

२०१४ मध्ये सांगलीतील तळवळ एडव्होकेट लोकांनी एकाच वेळी लेझीमचे आदर्शकरण केले होते. याची नोंद गिनिजबुकत नोंद केली गेली. लेझीम जर्तक एक लहान वाद्य वाजवतात. त्याला झिंगल असे म्हणतात. लेझीम किमान २० जर्तक असतात. या नृत्याला त्याकडी वाद्यांचे नाव देण्यात आले आहे. ज्यामध्ये पातळ हावूच्या चकती वसवल्या जाताने जर्तक फुलता करतात. याचा वापर करतात.

पोवाडा

पोवाडा हा तीर रसातील आणि गायनारा महाराष्ट्रातील लोकप्रिय प्रकार आहे. प्र + पद = पद → पतउ → पताडा → पोवाडा असा होतो. तीरांच्या पराक्रमांचे, विद्वतांनांच्या मते बुद्धिमतेचे तसेच एखाद्याच्या सामर्थ्य, गुण, कौशल्ये इ. गुणांचे काव्यात्मक वर्णन प्रशस्ती किंवा स्तुती स्वरुत म्हणजे पोवाडा असा पोवाडा शब्दाचा अर्थ महाराष्ट्रात शब्द कोशात दिला आहे.

पोवाड्याचा उल्लेख ज्ञानेश्वरी मध्ये 'पवद' असा केलेला आढळतो. महाराष्ट्रात छत्रपती शिवाजी महाराजांवर केलेले पोवाडे विशेष प्रसिद्ध पोवाड्यात ऐतिहासिक घटना समोर ठेवून गीत रचना केली जाते. आणि खास वेगळ्या अशा छोट्याने मनोरंजक पद्धतीने गायली जाते. पोवाड्याची गीते रचणाऱ्या आणि गाणाऱ्या लोक कलावंताना शाहीर असे म्हणतात.

तमाशा

तमाशा हा गायन, वादन, नृत्य आणि विनोद युक्त असलेला लोक-नाट्यांसारखा एक आविष्कार आहे. तमाशा हा शब्द मूळ अरबी असून याचा अर्थ दृश्य, खेळ वा नाट्यप्रयोग असा आहे. तमाशाचे खेळ (प्रयोग) गद्योगाव भरणाऱ्या जत्रात, उद्यानावर किंवा तंबूत घेत असतात. त्यामुळे प्रयोगाला फारसे नेपथ्य लागत नाही. तमाशात काम करणारी पुरुषपात्रे नेहमीच्याच वेशात असतात, तर स्त्रीपात्रांची वेशभूषा शक्य तितकी आकर्षक व उडदी-पक असते. तमाशातले गायक, वादक, सुबले, नर्तकी सदेव मंचावरच असतात. या मंचाला तमाशाच्या भाषेत बोर्ड म्हटले जाते. गायनाला, ढोलकी, कडे, तांज, बाजाची पेटी आणि ढ्रंगल यांची साथ असते. तमाशाच्या एक खेळा-खेळे गण-गोळण, बतावणी, फार्स, रंगबाजी आणि वग असे पाच प्रकार गढकतात.

भजन

देवांची स्तुतीपर काव्यरचना साम्रांतीत म्हणून देवात्मा भजने किंवा आळविणे याचा भजन म्हणतात. हा योगसाधनातील आक्तीयोगाचा भाग आहे. ही महाराष्ट्रातील एक लोककला आहे. स्थानिक स्तरावर संवादिनी (हार्मोनियम), मृदंग, तबला, ढोलकी, शक, टाळ्या यांचा वापर करून देवळात देवासमोर बसून वा खरीच संघटितपणे भजन गायले जाते.

वारकरी पद्धतीची भजने प्रसिद्ध आहेत. भजनाचे तीन प्रकार आहेत.

चक्री भजन

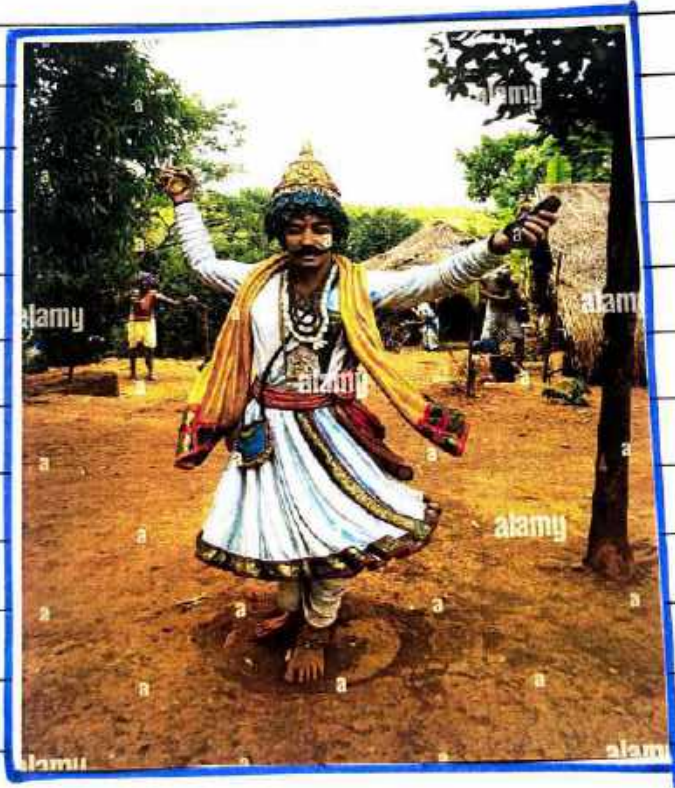
सोंगी भजन

रिंगण भजन

वासुदेव

वासुदेव हा महाराष्ट्रातील गावांमध्ये सकाळच्या वेळी घरोघर देऊन पांजुरेगावरील आभंग - गवळणी गात दान मागणारा लोककलाकार आहे. वासुदेव ही समाज प्रबोधन करणारी एक संस्था आहे. अशा शब्दात वासुदेवाचा गौरव केला जातो. आपण चांगले काम करीत राहोवे आणि मायभुष्यात मिळणाऱ्या चांगल्या वारिंट अनुभवाची ईश्वरावर सोपवावी अशी वासुदेवाची जीवनदृष्टी आहे.

भारूड

भारूड एक मराठी पदवाउमयाचा प्रकार आहे. याद्वारे यक्ष्यारूपकामधून हार्मिक आणि नैतिक तत्त्वज्ञान सर्व सामान्यपर्यंत पोहोचविण्याचे कार्य केले आहे. अनेक संतांनी समाज प्रबोधनाकर भारूडे लिहिली आहेत ज्ञानेश्वर आणि नामदेव या एकनाथपूर्व तसेच तुकाराम रामदास या एकनाथांवर आलेल्या संतांनी भारूडे लिहिली पण एकनाथ महाराजांसारखी विविधता त्यात नाही.

'भारूड' या शब्दाचा शब्दकोशातील अर्थ हजगर असा आहे. महाभारतात बाकुतला व्याख्यान, भारूड सांग हा गीतप्रकार उभेता.

गिरा

(Dance)

नृत्य

नृत्य, गायन आणि वादन या तिन्ही कलांचा संस्कृत वाङ्मयात एकत्र उल्लेख आढळतो. वैदिक काळात नृत्यादी कलांना शिव्य म्हणत. एक ललित कला. नृत = नाचणे या धातूवरून नृत, नृत्य, नर्तन इ. शब्द बनले आहेत. रस, भाव, व्यंजक इ. युक्त असलेले ते नृत्य म्हटले जाते. हात, पाय, मान, डोळे यांच्या हालचाली मृदंगाच्या लयीला धरून चालू होतात. या सर्व हालचालींना शास्त्रगुद्ध्य बंदिस्तपणा असतो. लय सांभाळणे सर्व शारिरिक हालचाली लयीच्या ओक्यात करणे हे या प्रकारचे वैशिष्ट्य होय.

कुचिपुडी

पूर्वीचे आंध्रप्रदेशातील कृष्णा जिल्ह्यातील कुचिपुरम गाव
तील हे शास्त्रीय नृत्य. यात लास्य व तांडव दोन्हींचा उपयोग केला
जातो. यातील स्त्रियांच्या भूमिका मोठ्या प्रमाणात पुरुष करतात. संपूर्ण
सदृशीकरणात मळमळागी किंवा शेवटी परात पायात धरून किंवा हडयांची
तळ तळ्यावर घेवून नृत्य सादर केले जाते.

भारतनाट्यम

दक्षिणभारतातील तमिळनाडू प्रदेशातील तंजवर प्रांतांत या नाट्य उगम झाला आहे. मूळ राजा झफोजिशवर मोसले यांच्या कार-
त हे नृत्य बघले. गुरू कंउप्पा पिल्ले, गोरी, उम्मा, बाल शम्भुती
अश्वर, रामगोपाल, रुक्मिणीदेवी अरुदेल, यामिनी, कृष्णमूर्ती
माला, गोविंदराज पिल्ले, पार्वतीकुमार इ.नी या शैलीच्या विकासात
मोठे योगदान दिले.

मोहिनीअट्टम

केरळमधील नृत्य प्रस्तुती एक नर्तिका करते. विष्णूने मोहिनी
 प वेवून भस्माशूर दानवाचा तह केला. त्यावरूनच या नृत्याला नाव
 पले. अट्टम म्हणजे नृत्य. प्रावणकोरीचे महाराज रचणितनिरुनाला हे
 क पुरुष. गुरू श्रीकृष्ण पक्षिक गोपीनाथ, कुंजन, कोयकुंची अम्मा
 तक रेळे इ. प्रमुख कलाकार पेहराव सोनेरी किनार असलेली पांढरी
 डी पंख्यासारखा निशा, सोनेरी झाडूषणे केसांच्या एका बाजूस किंचित
 केलेला आंबाडा त्यावर मोगऱ्याचे गजरे घालतात.

भांगडा नृत्य

भांगडा नृत्य हे पंजाबी लोकनृत्य आहे. ल्यालपूर हे भांगडा नृत्याचे उगमस्थान आहे. हे नृत्य प्रामुख्याने वीतकथांचे नृत्य समूह हे बोतीच्या हंगामात केले जाते. यात दोन्ही हातांना रंगविरंगी रुमाल गुंथले जातात.

कथकली

दक्षिण भारतातील केरळा नृत्य शैली प्रकार आहे. केली म्हणजे नृत्य हे नृत्य नाट्याच्या स्वरूपात असते. कथा सांगून नृत्य करणे कथा व केली या शब्दापासून कथकली नाव प्रचलित झाले. या शैलीतील मूळ पुरुष केरळ महिला वमी, रामायण, महाभारत या कथा सादर केल्या जातात.

कथक

कथक म्हणजे कथा सांगणारा. प्राचीन काळी हरदामपंथीस मंदिरातून पौराणिक कथा सांगत असत. नृत्याचे महत्त्वाचे वैशिष्ट्य म्हणजे चवकर - गिरकी, नर्तकी व नर्तक तालाची आवर्तने हाथविल्या- साठी विविध प्रकारच्या गिरक्या होऊन फिरतात. कथक या नृत्याला नटवरी पण म्हणतात. नटवर या नावाने कृष्णाला ताल, लय, नाट्य, समिन्धय या विविध रुपांनी नटलेले कृत्य म्हणून ओळखतात.

ओडिसा

ओडिसा नृत्याला शास्त्रीय नृत्य म्हणून मान्यता देण्याबाबत अनेक तंझांमध्ये एकमत होत नसताना गुरु कुलचरण महापात्र यांनी अत्यंत संघर्ष करून या कलेला जगात मान्यता प्राप्त करून दिली. तांउव व तारस्य दोन्ही शैलींचा नृत्याचा समावेश असतो. गुरु श्री मोहन महापात्र यांचे शिष्य केलुचरण महापात्र पंकजचरणवास, शोभा मुकुगल सोनन तानसिंह अनेकांचा या नृत्याविष्काशत सब्भाग आहे. अलीकडे शुभदा ह्या ओडिसा नर्तिका म्हणून प्रसिद्ध आहेत.

स्वानुभव

शिवाजी विद्यापीठ कोल्हापूर अंतर्गत आमच्या कॉलेज ऑफ एज्युकेशन (बी. एड) पेठ वडगाव या आमच्या कॉलेजमध्ये EPC - Drama Arts And Music in Education हे प्रात्यक्षित घेण्यात आले आहे.

या प्रात्यक्षिक मध्ये आम्हांला वेगवेगळ्या नाटकांबद्दल माहिती मिळाली. या मध्ये ऐतिहासिक नाटक, सामाजिक नाटक, एकांकिका, वादुली नाटक यांची माहिती मिळाली. तसेच वेगवेगळ्या कला, संगीत, लोक-नृत्य, लोककला यांची माहिती मिळाली.

या प्रात्यक्षिक मधून आम्हांला हे समजले की, राष्ट्राचे नागरिक म्हणून कला शिक्षण हे मुख्य प्रवाहातील अग्रगण्य क्षेत्र म्हणून सादर केले पाहिजे आणि ते प्रत्येक शाळेत जाणे आवश्यक आहे. यासाठीच वेगळी कला शिक्षक या माहितीत तर शालेय व्यवस्थेतील प्रत्येक शिक्षकाने संवेदनशील असले पाहिजे.

सर्व विविधतेमध्ये आणि समृद्धतेमध्ये आपली अजोखी संस्कृती टिकवून ठेवू आणि विद्यार्थ्यांना प्रोत्साहित करू.

या प्रात्यक्षिकामध्ये आमच्यातील वेगवेगळ्या कलागुणांना उबव मिळाला. उदा. मेंढकी, शिंगोळी, पोस्टर इ. आम्ही स्वतः तयार केले. तसेच वेगवेगळ्या वाद्य, संगीत, नाटक यांची माहिती मिळाली.

या प्रात्यक्षिकामुळे आमच्यात कलात्मक आणि सौंदर्यविषयक संवेदनशीलता वाढली, वेगवेगळ्या कलेबद्दल मनात जागृकता वाढली. तसेच आम्हांला आपली संस्कृती वारसा जपणारे कलाकार, कारागीर यांची माहिती मिळाली. याच्याबद्दल आमच्या मनात आदरयुक्त भावना निर्माण झाली.

हे प्रात्यक्षिक पूर्ण करण्यासाठी आम्हांला प्राचार्या मॅडम तसेच सर्व शिक्षकांचे मोलाचे मार्गदर्शन लाभले.

समारोप

शिवाजी विद्यापीठ, कोल्हापूर अंतर्गत कॉलेज ऑफ एज्युकेशन
सी लो पेठ वडगाव येथे EAC Drama Art And Music in
Education हे प्रात्यक्षिक पूर्ण केले.
हे प्रात्यक्षिक पूर्ण करण्यासाठी महाविद्यालयाच्या प्राचार्या
से. जिकी आर. एल. यांची प्रेरणा मिळाली. तसेच प्रा. सौ. बिरनेडे
ए. एल. प्रा. सौ. सावंत ए. पी., प्रा. श्री. ओशे एस. के., प्रा. सौ.
जकर जे. एस. यांचे मोलाचे मार्गदर्शन मिळाले. याबद्दल मी या
यांची आभारी आहे.

Seen

Shri Balasaheb Mane Shikshan Prasarak Mandal, Ambap Sanchalit
College of Education (B.Ed.) Peth Vadgaon.

CERTIFICATE

This is to certify that Mr./Ms. Mane Divya Sagar

studying in B.Ed. I year, Semester II Roll No. 30 has

successfully completed the practical EPC-2. Drama & Art

in education

during the academic year 20 22 - 20 23.

Signature
HOD
(Course head)

Signature
Principal